

عنوان مقاله:

مروری بر حکمرانی خوب کلید معمای توسعه

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مدیریت دولتی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مجتبی پارسا نسب - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)

غلامرضا قاسمی - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور واحد الیگودرز

خلاصه مقاله:

از تازه ترین مباحث توسعه در جهان کنونی «نظریه حکمرانی خوب» است تاجاییکه سازمان ملل و صندوق بین المللی پول حکمرانی خوب را کلید معمای توسعه می دانند. حکمرانی خوب از جمله موضوعاتی است که در دو دهه اخیر توجه محافل علمی و بین المللی جهان را به خود معطوف نموده است. نخستین گزاره در نظریه حکمرانی این است که تنها مردم یک کشور می توانند برای توسعه نسخه بنویسند و هیچ تجویزی بدون در نظر گرفتن شرایط بومی، تاریخی و اجتماعی جامعه مفید نخواهد بود کوچک سازی دولت در رویکرد حکمرانی خوب به توانمند سازی دولت تبدیل شده است و همچنین اداره دولت از روش مدیریت عمومی به حکمرانی عمومی تبدیل شده است. محققان حکمرانی خوب را با رویکردها (فرایندی، لیبرالیستی و سوسیالیستی)، ابعاد (سیاسی، اقتصادی و انسانی) و اهداف (توسعه اقتصادی، توسعه سیاسی و توسعه پایدار انسانی) گوناگون تعریف نموده اند شاخص های حکمرانی خوب عبارتند از: 1 - شاخص حق اظهارنظر و پاسخگویی 2 - شاخص ثبات سیاسی 3- اثربخشی دولت 4- شاخص کیفیت قوانین و مقررات 5- شاخص حاکمیت قانون 6- شاخص کنترل فساد در این مقاله ضمن مروری بر ادبیات و پژوهش های انجام شده در زمینه حکمرانی خوب، ضمن نگاهی گذارا بر وضعیت حکمرانی خوب در ایران، به بررسی آخرین وضعیت ایران طبق آمارهای سازمان ملل در این زمینه می پردازیم.

کلمات کلیدی:

حکمرانی خوب، شاخص های حکمرانی خوب، وضعیت حکمرانی خوب در ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531139>

